

„Ježíš Kristus tentýž jest, včera, dnes i na věky“

Žid. 13:8

OKRUŽNÍ DOPIS

Prosinec 1989

Srdečně Vás všechny zdravím v drahém jménu našeho milovaného Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jako úvodní Slovo jsem zvolil výrok apoštola:

„Pevně stůjte (neb: Zůstávejte věrni) při Slovu života, k mé slávě v den Kristův, nebol pak jsem neběžel nadarmo a ne marně pracoval“ (Fil. 2:16 – podle něm.př.)

Muž Boží neočekává slávu od lidí, nebol kdo se chce chlubit, chlub se Pánem. Jeho podíl spočívá v ovoci jeho služby – aby byly Pánu přivedeny duše, které při návratu Ježíše Krista budou hledět na Jeho obličej. Nejde o to, aby jen něco bylo kázáno, nýbrž aby bylo dále dáváno Slovo Života – to originální Slovo, jak vyšlo z úst Božích, jemu náleží zůstat věrným až ke dni návratu Ježíše Krista, aby všechna ta práce a námaha nebyly marná.

Jak zlá, ba smrtící, je ta nejnepatrnější změna, vidíme z toho, co se stalo v zahradě Eden. Čisté zvěstování Slova jako zdravého učení nemůže být dost zdůrazněno. Každá změna a vlastní výklad jsou padělky a přinášejí duchovní smrt, ano, vrhají do zkázy, aniž to lidé pozorují. Naopak: Oni si připadají být chytří, ano moudří, protože jedli ze stromu poznání. Tak to nepřítel předstíral již prvním lidem. Strom poznání přinesl smrtící známost a způsobil, že od Boha oddělený člověk se jevil chytrým. Strom života, který stojí uprostřed ráje Božího, to je ten, na němž musíme mít podíl – na Kristu, středu spásných dějin. ON je náš život.

O svém spolubojovníku Timoteovi píše Pavel dále ve verši 20 a 21: *„Nebo žádného tak jednomyslného nemám, kterýž by tak vlastně o vaše věci pečoval. Všichni zajisté svých věcí hledají, a ne těch, kteréž jsou Krista Ježíše.“* To platí až do této doby. Jen kdo skutečně je starostliv o věc Boží, aniž by měl přítom vedlejší myšlenky, bude svou službu konat v bratrské pospolitosti a jednomyslnosti k budování těla Ježíše Krista.

Kdo myslí na sebe, nemůže věci Ježíše Krista sloužit, nýbrž jen škodit. Tak vznikají nedorozumění, partaje, ano rozbroje. Chtít v dobrém úmyslu Pánu prokázat nějakou službu, aniž by jím k tomu byl člověk pověřen, nic neprospěje. Muži, kteří takto musejí být zařazeni, se dokonce domnívají, že jsou něco zvláštního a mohou dokázat více než jejich bratři. Je jen velice málo těch, kteří skutečně slouží Pánu a těm Jeho. Většina jich myslí na sebe a ne na blaho Církve živého Boha. Pán hledá věrné, nesobecké dělníky, které by mohl poslat na Svou žeň.

Co se týká zvěstování Slova, učení vůbec a prorocké části Božské spásné rady, tedy mě to opětovně znovu přemáhá, když po upřímném zkušování zjišťuji, že všechno stoprocentně souhlasí s psaným a zjeveným Slovem. Vždy se nanovo stavím pod soud Slova a táži se v opravdové odpovědnosti před Bohem, zda všechno souhlasí. Když je potom ze samého Svatého Písma uděleno svědectví, že věříme a učíme, jak praví Písmo, pak nás naplní hluboká vděčnost.

Jak jsem často říkal, tak bych to zde chtěl opakovat: Kázal bych přede všemi proroky a apoštoly, ano, před mým milovaným Pánem to, co káží, a učil bych to, co učím. To se netýká člověka, ale Božího povolání, nebol žádný člověk si nemůže něco vzít, jediné, že by mu to bylo Bohem dáno. Neváhám ani na okamžik, a všechno, co bratr Branham učil, zařazuji do Bible, i když mi jeden bratr písemně sdělil: „Už není zapotřebí nikoho, aby nyní všechno biblicky zařazoval.“ Teprve až když neomylné Slovo samo – a to jasně a zřetelně, založená na více místech, učí, co my učíme, můžeme v tom spočinout a bez váhání to dávat dále.

Nemůže existovat žádné jiné evangelium, žádné jiné poselství, než to, které bylo zvěstováno od počátku (1Pt 1:12+25, 1Jn 1:1-5), nic nemůže, nic nesmí být k tomu přidáno.

Bůh může skrze zjevení, jak to On činil, jistě darovat více světla a jasnosti, ale ve věci samé musí jádro zůstat vždy to stejné. Mne Pán určil k zvěstování Svého Slova, a proto je úplně normální, jestliže Boží Duch ve mně je proti všem svévolně vybásněným učeníům, která jsou libovolně odvozována z citátů bratra Branhama. **Kdokoli vyhlašuje, že Boží muž této hodiny učil a kázal něco jiného**

než to, co bylo jasně dosvědčeno a zvěstováno v Bibli, ten z něho činí falešného učitele a proroka!

Bratr Branham opětovně zdůrazňoval: „I'm just a man, my words can fail“ – „Jsem jenom člověk, má slova se mohou mýlit“, potom vyzdvihl Bibli do výše a říká k zástupu lidí: „Toto je Boží neomylné Slovo; to je můj Absolut!“ Přesto existují fanatici, kteří tyto role zaměnili; oni se nestydí zpochybnit Boží Slovo, ano, dát ho dokonce stranou, a tvrdit, že každý výrok bratra Branhama je «Tak praví Pán». Nebyl přece jenom prorokem, byl rovněž kazatelem a evangelistou a byl sám veden od jasnosti k jasnosti a od zjevení ke zjevení. Takoví lidé, převrácení ve svém myšlení, dávají člověku jen Bohu příslušející čest, a vůbec nedbají o prospěch Církve živého Boha.

Jeden známý bratr anglické řeči mi dne 12. 11. 1989 skutečně řekl do očí: „Bratře Franku, ty vlastně vůbec nevěříš poselství.“ Úplně udiven jsem řekl: „Milý bratře, pečoval jsem o rozšíření poselství do celého světa jak žádný jiný.“ Klidně odvětil: „Nedám nic o to, co jsi učinil – jestliže nevěříš v sedm hromů, pak nevěříš poselství, neboť sedm hromů je poselství.“ Ještě k tomu dodal: „Ty přece vůbec nevěříš, že Kristus přišel již v roce 1963 na zem, je nyní činný jako soudce, a že Zjevení 10 se již úplně splnilo.“

Takoví muži sice zdůrazňují větu: „BERÁNEK OPUSTIL TRŮN PROSTŘEDNÍKA, ABY VZAL KNIHU A OTEVŘEL PEČETE“, zamlčují ale, co bylo taky řečeno: „TEPRVE, AŽ VEJDE TEN POSLEDNÍ, OPUSTÍ BERÁNEK TRŮN PROSTŘEDNÍKA“. Satan přišel k Pánu s jedním místem Písma, Pán ale pravil: „Opět stojí psáno!“ Tolik mohu bez vychloubáčnosti říci: V mé přítomnosti by tito páni nemohli kázat to, co snadno věřícím presentují jako obzvláštní zjevení.

Vrchol omylu, jakých už existuje příliš mnoho, skýtá německý ital, který mi ještě pro tento rok předpovídal smrt. Pouze jeden citát: „Tak praví Pán, hodina je zde, že tajemství sedmi pečetí a hromů odhalí svůj význam... Satane, je ti na jistý čas zavázáno ucho i oko, dokud to Bůh nevydá pro toto zjevení... Ježíš (JESUS) je rozluštěn (dešifrován). V «J» (jetzt/nyní) – první hrom, «E» (endet/končí) – druhý hrom, «S» (satana), «U» (ursprüngliche/původní), «S» Stärke

(síla) – první, druhý, třetí, čtvrtý a pátý hrom: Nyní končí satanova původní síla.“ V tomto případě je posměch pro každého zjevný, v jiných případech se to tak zřetelně poznat nedá. Co jméno Ježíš znamená, totiž Jahweh-Zachránce, je, Bohu dík, dávno známé. Tento člověk vykládá nyní v německé řeči pět písmen jména Ježíš, jak se mu právě zachce. Jak to má být v ostatních jazycích? Kdo takovému a jiným nesmyslům věří, toho se patrně týká 2. Tes. 2:11: „*A protož pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži...*“ Zaleží na skutečné lásce k pravdě, kterou v sobě musíme mít – a tato pravda je Slovo Boží.

Prohlašuji tímto před Bohem i všemi lidmi, že nevěřím v žádné z těch mnoha „hromových učení“, „učení o parusii“ a co jiného ještě existuje, jež jsou vydávána za „poselství“. Dále nevěřím, že Pán již přišel – pro mne je Božím poselstvím věčně trvající Slovo Boží se všemi zaslíbeními pro tento čas. Srdce dětí Božích byla skutečně navrácena k původní víře otců. Více bych tu nerad musel vykládat, k tomu je čas příliš drahý. Kdo je zrozen z Ducha, věří originálnímu Slovu, které je Duch i Život.

OTÁZKA: „Jak má být krev Kristova použita?“

ODPOVĚĎ: „Tak, jak ji Bůh pro nás určil!“

Existují věřící, kteří v souvislosti s krví Krista používají různých formulí. Jedni opětovně říkají: „Stavím se pod krev“, jiní se doslovně vypořádávají se satanem a staví se přitom pod ochranu krve. Potom existují i takoví, kteří náleží k jednomu směru víry, kteří sami praví: „Nyní vnořuji svoji ruku do krve Krista“ a poté zahánějí demony; přitom svou rukou sedmkrát krouží kolem Bible. Poslednější se může stát osudným a být podnětem k přilákání démonů. Nic, co se stává zvykem, není správné. Ani žádná formule, kterou si lidé stanovili. Každý se musí vždy nanovo nechat vést Duchem Božím.

Skutečně věřící si jsou vědomi toho, že jsou dětmi nového zákona. Jsou tím krví vykoupeným zástupem, na nějž satan jednou provždy ztratil svoje právo. Krev Božího Beránka je na trůnu milosti a mluví

za nás. Nevěříme přece v to, co můžeme činit my, věříme v to, co Bůh k našemu spasení učinil v Kristu.

Jako děti Boží bychom rovněž měli odložit poslední zbytek strachu, který nás mnohdy přepadá a postavit se na vítěznou půdu Golgoty a zazpívat: „*Jsem vykoupen, toť chlouba moje, vykoupen krví Spasitele.*“ Radostně, ne s vnitřním neklidem, děkujeme Pánu, že skutečně stojíme pod ochranou krve a satan, ten anděl smrti, na nás nemá právo. Když na Golgotě tekla krev Božího Beránka a nastalo naše spasení, byly současně přemoženy všechny moci nepřítelů a byly postaveny na pranýř (Kol. 2:14-15).

Pán nechť ráčí všechny správně vést, spočinout v plné víře a důvěře v dokonalém vykoupení. Tak se stane naše víra vítěznou mocí, která přemohla svět (1J 5:4), a radostně vzdáme v každé situaci čest našemu Pánu, Vítězi z Golgoty! O zástupu přemožitelů je řečeno: „*Tito jej přemohli kvůli krvi Beránka a kvůli Slova svědectví svého a nemilovali svých životů až ve smrt.*“ (Zj 12:11)

Znamení času

V posledních týdnech a měsících se velmi mnoho stalo, více, než většina jich to očekávala. Západní pobřeží USA se otrásl. Svět se zaposlouchal, když sdělovacími prostředky byla oznámena ta zpráva o zemětřesení. Písmo svaté, zemětřesení předpovědělo a bratr Branham dokonce opakovaně jmenoval jeho těžiště. Ano, ohlásil soud nad Spojenými státy jak nad žádnou jinou zemí. Tu, kde Pán někdy obzvláštním způsobem působil a daroval milost, závazně následovaly Jeho soudy nad těmi, kdo Mu neuvěřili. Následující citáty bratra Branhama k tomuto tématu zde uvádíme:

„Hleďte na zemětřesení v Kalifornii, Předpovídám, že Bůh před příchodem Pána Ježíše nechá toto místo potopit. Myslím, že Bůh nechá potopit Hollywood, Los Angeles a ona ostatní zpustlá místa. Klesnou na dno moře.“ (Kdo, říkáte, že jest tento? – 27. 12. 1964)

„Ty město, které si nárokujete být městem andělů, které ses pozvedlo až k nebi a zplodilo všechnu tu špinavou, nesluš-

nou módu, atd., takže sem přicházejí dokonce cizí země, aby přejímaly náš neřád a rozšiřovaly jej; ty, se svými krásnými kostely, jejich věžemi a s tím svým způsobem jednání, myslí na to: jednoho dne budeš ležet na dne tohoto moře. Jsi už nyní podemleto. Hněv Boží všechno pod tebou podemílá. Jak dlouho ještě Bůh podrží zemskou kůru, která nad tím visí, než se oceán s hloubkou jedné míle prodere až k Salton Sea (Solnému jezeru) Bude to horší, než konec Pompejí. Čiň pokání, Los Angeles! Čiňte pokání, vy ostatní, a obraťte se k Bohu! Hodina Jeho hněvu je už nad zemí. Utečte, dokud je ještě k útěku čas a vejděte do Krista!“ (Volba nevěsty, 29. 4. 1965)

„Vždy znovu lidé říkají: ‚Bůh žehnej Ameriku; je to křesťanská země.‘ Ona je milion mil vzdálena od toho, být křesťanskou zemí! Už se za ni vůbec ani nemodlím. Jak se za ni mohu modlit, když nechtějí činit pokání; přestože je před nimi demonstrována mocná síla Boží, popírají ji a zavírají před ní dveře a jdou od toho pryč! Přenechávám to Bohu – vzdaluje se stále víc a potopí se. Dávejte jen pozor, co se stane“ (Činit Bohu službu bez Jeho vůle, 18. 7. 1965)

„Tak jako Ježíš zvolal: ‚Vy slepí farizeové, volá Duch Svatý dnes večer v mém srdci: ‚Slepá Laodiceo, jak často ti chtěl Bůh dát probuzení! Nyní ale nadešel tvůj čas. Nyní je příliš pozdě. Jak ses vysmívala lidem, které k tobě Bůh posílal, a dělala sis z nich blázna! Nyní však přišel tvůj čas. Ó, Spojené Státy, Spojené Státy, Bůh vás chtěl shromáždit, jako slepice shromáždí své mladé, ale vy jste nechtěly. Tento hlas nyní jde od pobřeží k pobřeží, od severu k jihu, od východu k západu. Jak vás Bůh chtěl shromáždit! Vy jste ale nechtěly. Nyní přišel váš čas. Národy se hrouť; svět se rozpadá. Jednoho dne se propadne plocha o délce 1.500 mil a šířce 400 mil, asi čtyřicet mil hluboko, a to podél této velké trhliny. To se jednoho dne stane. Záplava vln se provalí až k státu Kentucky. Až se to stane, bude země otřesena, takže se všechno zhroutí.“ (Filtr myslícího muže, 22. 8. 1965)

Bratr Branham nejen že ohlásil nad Amerikou soud mohutným zemětřesením na Západním pobřeží, ale jasně se vyjádřil, že Spojené Státy nepoznaly hodinu svého Božího navštívení. Už se vůbec ani nemohl za svoji zemi modlit. Co to znamená, jestliže Duch Boží v nějakém proroku dojde tak daleko, by mělo otevřít naše oči a přinutit nás k sebazkušování.

Nikdy bychom byli nechtěli tuto myšlenku připustit, chceme-li však vzdát pravdě čest, pak musíme s hlubokou bolestí přiznat, že dokonce uprostřed poselství všechny falešné výklady a učení měly svůj původ v USA a potom byly exportovány do celého světa. Kdyby byli tito američtí bratři zůstali v USA, což by přece bylo náležité, protože nemají ani povolání ani příkaz k službě, pak by to dnes v Evropě a celosvětově vypadalo ve vyvolané Církvi docela jinak. Mají však k dispozici množství dolarů a tak si zjednali vliv. Jako se tehdy znalci Písma posadili na stolicí Mojžíšovu, tak dnes sedí na stolicí Bohem poslaného a potvrzeného proroka. Aniž by sám byl poznal, oč jde, prosazoval každý svou vlastní věc, svoje vlastní poselství, roztráštěl lid Páně do rozličných táborů a dokonce zabraňují, aby se jejich církve, které zavedli od světla, nedozvěděly pravdu z povolaných úst. Avšak buďte klidní, Pán vysloví poslední Slovo a bude vědět, jak tomuto stavu připravit konec a jako Pastýř se postará o Svě ovce, které nebudou slyšet na žádný jiný hlas kromě toho Jeho – a Jeho hlasem je navěky Jeho vlastně Slovo.

Pozdvižená nálada

Co se týká pozdvižené nálady ve východní Evropě, jsme všichni překvapeni a současně přemoženi. „Glasnost“ a „perestrojka“ – „zveřejnění“ a „přestavba“ – se všude vzcházejí. Celý evropský dům s otevřenými dveřmi i okny, v němž mají všichni místo, povstává před našima očima. Po léta jsem tento vývoj na základě biblického proroctví předpovídal. Aby bylo naplněno to, co stojí psáno, musí Římská říše – ve Zjevení označená jako šelma (zvíře), která byla, už není a opět bude – nabýt podoby, aby světová církev jako velká smilnice mohla na tomto zvířeti – této moci – rajtovat, aby dosáhla svých cílů. Jedná se o celou Evropu, od Atlantiku až po Ural. Tak to viděl

generál de Gaulle již v roce 1957 při uzavření Římských smluv a tak to vidí generální tajemník Gorbačov v roce 1989. Tak to musí vidět politikové, neboť tak je to předpověděno v neomylném Slovu.

Jedná se o pokoj a jistotu, ano, o «evropský mírový pořádek», v němž bude i Německo vestláno. Oba mocenské bloky ztratily svoji moc, a všechny mocnosti dávají svoji moc k dispozici šelmě, až by se naplnila Slova Boží (Zj. 17:17). Vlastně by se dnes už vojenské oddíly Spojených Států mohly vrátit do USA a sovětské do Sovětského Svazu, již jich přece není třeba. V červnu tohoto roku řekl Michail Gorbačov při své státní návštěvě v Bonnu doslovně: „Tato zeď může také zmizet.“ Budovatelé zdi byli již svrženi, jako příští je na řadě zeď.

Samozvaní experti na proroctví nejen že pomíjejí biblická učení, nýbrž i uskutečněné proroctví. Oni kutí o nějaké říši, která sestává z deseti rohů a sedmi hlav a prostě to nedostanou dohromady, neboť ve skutečnosti to má v proroctví symbolický význam. Zda 7 států „náleží k Varšavskému paktu a 12 k Evropskému společenství, 15 k NATO, 23 jich je zastoupeno v evropském parlamentu, 35 které podepsaly Helsinskou deklaraci – to všechno je přece vedlejší. Hlavní věc přece spočívá v tom, že před námi vzniká znovuoživená starořímská Říše. Jednotlivé hranice a společenství států 20. století jsou přece samy v sobě docela jinak rozděleny než v jiných dobách Římské říše. Avšak věc jako taková, zůstává ta stejná, a o to jde. Jsme úplně bez starosti, neboť vidíme, že skutečně všechno souhlasí a nyní se naplňuje. Konec je blízký!

Pokyn

S Boží pomocí máme nyní k dispozici ohlášenou knihu „Tradiční křesťanství – pravda nebo klam?“ Všem, kdo jsou v naší kartotéce, bude automaticky zaslána. Budeme se nadále snažit nalézt nakladatelství, abychom ji mohli zpřístupnit široké veřejnosti. Jestliže tento pokus ztroskotá, vydáme knihu vlastním nákladem. Každopádně by se měla dostat na knižní trh. Vše leží v Boží ruce, Jeho vůle se staň. Jsme v této době pro svět jako osvícení světlem, jak to náš Pán řekl o těch Svých v kázání na Hoře. Drahocenné pravdy

nám nebyly zjeveny k tomu, abychom si je ponechali pro sebe, snad je chránili a dokonce se o ně i pečlivě starali, nýbrž abychom je dávali dále jiným.

Touto knihou klademe do rukou svých bližních drahocenný poklad, ba užitečný „ukazatel cesty“. Kdyby každý z nás tuto knihu dal byt jen deseti lidem, a sice takovým, které mu Pán osobně položí na srdce, pak ji v krátkosti budou mít ve svých domech tisíce a desítky tisíc se jich o tom dozví v rodinách. Výslovně bych chtěl prosit o to, aby se každý nechal vést Pánem. Nikdo nechť nás nepověřuje, abychom knihu zasílali jiným. Knihu nebudeme jen tak zasílat na nějakou adresu, jež nám bude oznámena, neboť předně se to nesluší a zadruhé by z toho mohly vzniknout nepříjemnosti. Nyní má každý možnost být sám misionářsky činným a pečovat o své bližní. Pán nechť k tomu dá Své požehnání.

Misijní zpráva

Na celé zemi Pán koná velké věci, zvláště v zemích třetího světa. Lidé proudí v tisících do shromáždění, aby slyšeli Slovo a zažili Boha. Dík buď Pánu, že smíme Jeho zjevené Slovo rozdělovat jako čerstvý duchovní pokrm v pravý čas. Na celém světě je žeň zralá a musí být úspěšně sklizena. Mohly by jsme podat mnohé zprávy z celého světa, avšak naše touha se upíná k tomu, aby Pán i zde v centrální Evropě ráčil darovat milostivé navštívení a čas občerstvení a uskutečnil úplné navrácení.

S velkou důvěrou vcházíme do roku 1990. Kdo by byl pomyslel, že to bude trvat ještě tak dlouho. Již po nějakou dobu počítáme najisto s návratem Pána. I pro to nám bylo dáno v Písmu poučení: „*Pán nemešká se zaslíbením, jak mnozí lidé to považují za prodlévání, ale má k vám shovívavost, protože nechce, aby někteří byli ztraceni, nýbrž „aby všichni činili pokání“ (2Pt 3:9 – podle něm.př.).* Písmo se musí naplnit v každém směru: při Izraeli, při Církvi, mezi národy. Politický i náboženský vývoj vstupuje do poslední fáze, právě tak se chystá Církev-Nevěsta k závěrečnému dílu. Zaslíbení jsou jasná, a bratr Branham zdůraznil, že závěrem se bude konat krátké, mocné dílo.

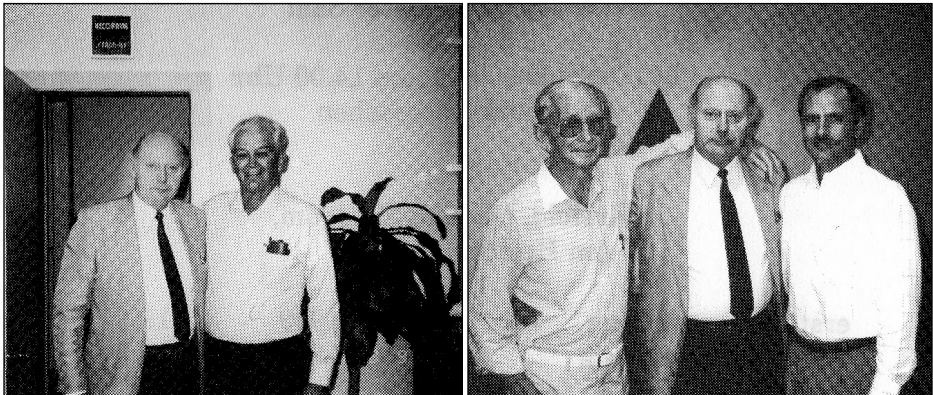
Pán buď vysoce chválen a veleben, nebol v minulosti zjevně a citelně žehnal a i v budoucnu to bude činit. ON zaslíbil, že s těmi Svými bude až do konce světa, a ON splňuje, co zaslíbil. JEMU můžeme úplně a naprosto důvěřovat.

Vám všem, kteří jste tak věrně podporovali dílo Boží během roku 1989 děkuji co nejupřímněji. Nechť je vám v příštím roce i v pozemském všechno bohatě odměněno a odplaceno. Prosím, vzpomeňte na toto Bohem v život zavalené misijní dílo denně na svých modlitbách, rovněž i na všechny naše bratry, kteří jsou činní jako věrní spolupracovníci v rozličných zemích a řečech. Obzvláště myslím na bratra Alexise Bariliera, který je příslušný pro francouzskou práci, a i jiné, s nimiž od počátku trvá důvěrné přátelství a nezkalená spolupráce. Bůh daruj milost, aby všichni bratři, kteří byli Pánem zavaláni k spolupráci, kráčeli v jednom duchu vpřed. Jen společně můžeme konat velkou práci, jež leží před námi. Čas kvapí a musí být vykupován.

Pán Vás všechny žehnej a buď s vámi všemi.

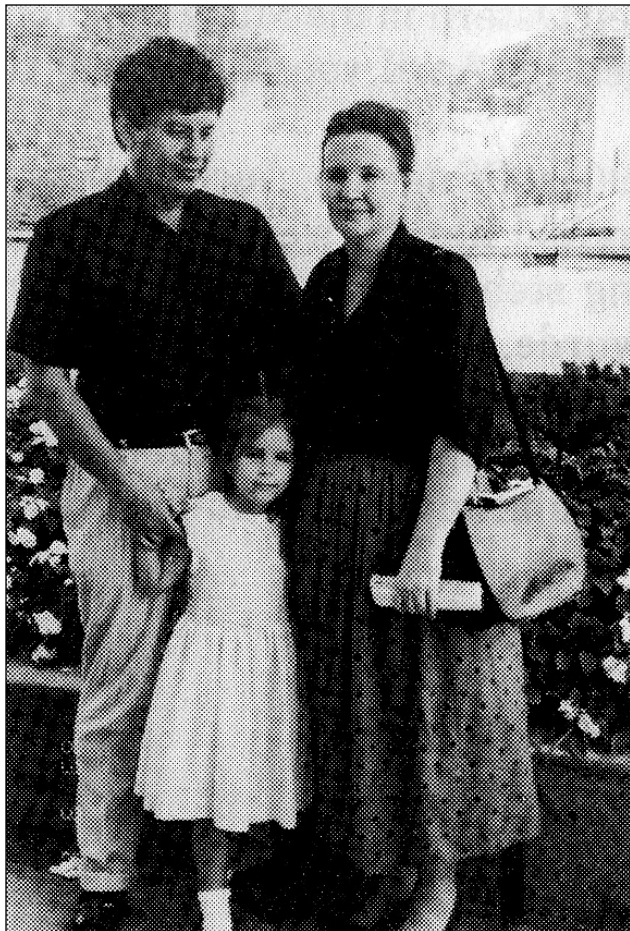
Z pověření Božího působící

Bratr Frank



S evangelistou Roger Tealem jsem na své cestě v USA navštívil i Jeffersonville.

Na jedné fotografii je br. Fred Sothmann, na druhé br. Gie Norman a Joseph Branham. Bratři Sothmann a Norman stáli velmi blízko br. Branhamovi. Bývali s ním velmi často pospolu.



Na fotografii je Sarah Branhamová de Corado se svým mužem Eddym a jednou dcerkou. Prosíme o modlitbu za tuto velkou rodinu, aby Bůh ráčil pomoci každým způsobem, duchovně a i pozemsky.

SHROMÁŽDĚNÍ NA ZÁVER ROKU

Zürich, Volkshaus Helvetiaplatz, Weisser Saal

24. prosince 1989 o 14:00 hod. S Večeří Páně

Krefeld, Misijní centrum Am Herbertzhof 11-17

první shromáždění: **30. pros. 1989 19:30 hod.**

poslední shromáždění: **31. pros. 1989 19:30 hod.**

K bohoslužbám všechny srdečně zveme.

Pro shromáždění v Krefeldu prosíme o přihlášku, abychom mohli plánovat stravování a ubytování.

Jak dá Pán a budeme živi, budou se konat během roku 1990 jako až dosud, každý první závěr týdne v měsíci zvláštní shromáždění v Krefeldu a v každou poslední neděli v Zürichu. Výjimku tvoří l. 4. 1990. Protože velikonoce spadají doprostřed měsíce, budou se v Krefeldu v dubnu konat zvláštní shromáždění od Velkého Pátku až do Velikonoční neděle.

V 1. závěr týdne v červnu 1990 jsou svatodušní svátky (letnice). Budeme mít zvláštní shromáždění v Krefeldu, protože tu jsou k dispozici možnosti k přenocování.

Konference bratří, jak původně byla navržena, se konat nebude. Nejde o to, abychom čas trávili tím, že bychom poslouchali a diskutovali o zbytečných výkladech. Všichni jsou srdečně zváni k účasti na konferenci o letnicích, jakož i na ostatních shromážděních.